

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120210507
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4120210507.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcov: 1. I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., W. XXX, 2. J. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, 3. S. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, 4. J. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, všetci zastúpení IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 2, IČO: 36 854 808, proti žalovaným: 1. T. U. Q., M.-R., A. XX/XX, správca konkurznej podstaty úpadcu GLOBALE INVEST, s. r. o., Nitrianske Hrnčiarovce, Na Strelnici 30, IČO: 35 965 487, 2. GLOBALE PLUS s. r. o., so sídlom Nitrianske Hrnčiarovce, Na strelnici 30, IČO: 50 265 750, 3. I. A. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., N. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Dagmar Danóciovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Hodálova 2, 4. GLOBAL INVESTMENTS s. r. o., so sídlom Nitra, Záborského 469/41, IČO: 45 401 314, zastúpený JUDr. Mariánom Dobišom, advokátom, so sídlom Nitra, Sládkovičova 3, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných v 3. a 4. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 16. decembra 2020 č. k. 17C/82/2020-117 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie v nasledujúcom znení: žalovanému v treťom rade sa zakazuje uskutočňovať akékoľvek právne úkony, ktorými by previedol svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a to: pozemkom parcely reg, "C", zapísaným na LV č. XXXX, vedenom pred Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, pre k. ú, M., v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/1 k celku, a to; pozemku parc. č. 1503/1, o výmere 79 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemku parc. č. 1503/2, o výmere 35 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemku parc. č. 1503/3, o výmere 378 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, stavby s popisom stavby: polyfunkčný objekt, so súpisným číslom XX, postavenom na pozemku parcely registra "C" s parc. č. 1503/1 o výmere 79 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, stavby s popisom stavby: polyfunkčný objekt, so súpisným číslom XXXX, postavenom na pozemku parcely registra "C" s parc. č. 1503/3, o výmere 378 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria (ďalej spolu len ako "Nehnuteľnosti"), ktoré sa nachádzajú vo výlučnom vlastníctve žalovaného v treťom rade, na tretiu osobu, vkladom Nehnuteľnosti do majetku tretej osoby, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou, ktorej predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k Nehnuteľnostiam alebo zaťaženie Nehnuteľností akýmikoľvek ťarchami alebo bremenami, vrátane založenia nájomných vzťahov k Nehnuteľnostiam. Žalovaný v treťom rade je povinný zdržať sa uzavretia akýchkoľvek právnych úkonov s povahou zmluvy o budúcej zmluve, ktorými by sa zaviazal previesť svoje vlastnícke právo k Nehnuteľnostiam, vkladom do majetku tretej osoby, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou, ktorej predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k Nehnuteľnostiam alebo zaťaženie Nehnuteľností akýmikoľvek ťarchami alebo bremenami, vrátane založenia nájomných vzťahov k Nehnuteľnostiam. Žalovanej v štvrtom rade sa zakazuje uskutočňovať akékoľvek právne

úkony, ktorými by ďalej postúpila pohľadávky zabezpečované záložným právom k Nehnutelnostiam; zakazuje sa jej výkon záložného práva viaznuceho na Nehnutelnostiach. Žalovaná v štvrtom rade je povinná zdržať sa úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva k Nehnutelnostiam, uzavretia akýchkoľvek právnych úkonov s povahou zmluvy o budúcej zmluve alebo inej zmluvy, ktorými by sa zaviazala postúpiť svoje pohľadávky zabezpečené záložným právom k Nehnutelnostiam v prospech tretej osoby. Žalovaná v štvrtom rade je povinná zdržať sa akýchkoľvek právnych úkonov, ktorými by došlo k zmareniu účelu tohto neodkladného opatrenia. Výrokom II. rozhodol, že o nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2, § 325 ods. 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 333 CSP a uviedol, že žalobcovia sa žalobným návrhom domáhali, aby súd v predmetnej veci vydal neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému v treťom rade zakázal uskutočňovať akékoľvek právne úkony, ktorými by previedol svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a to: pozemkom parcely reg. "C", zapísaným na LV č. XXXX, vedenom pred Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, pre k. ú, M., v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/1 k celku, a to: - pozemku parc. č. 1503/1 o výmere 79 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemku parc. č. 1503/2 o výmere 35 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemku parc. č. 1503/3 o výmere 378 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemku parc. č. 1503/4 o výmere 31 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, stavby s popisom stavby: polyfunkčný objekt, so súpisným číslom 12, postavenom na pozemku parcely registra "C" s parc. č. 1503/1 o výmere 79 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorie, stavby s popisom stavby: polyfunkčný objekt, so súpisným číslom XXXX, postavenom na pozemku parcely registra "C" s parc. č. 1503/3 o výmere 378 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorie (ďalej spolu len ako "nehnuteľnosti"), ktoré sa nachádzajú vo výlučnom vlastníctve žalovaného v treťom rade, na tretiu osobu, vkladom nehnuteľnosti do majetku tretej osoby, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou, ktorej predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam alebo zaťaženie nehnuteľností akýmikoľvek ťarchami alebo bremenami, vrátane založenia nájomných vzťahov k nehnuteľnostiam. Ďalej, aby žalovanému v treťom rade uložil povinnosť zdržať sa uzavretia akýchkoľvek právnych úkonov s povahou zmluvy o budúcej zmluve, ktorými by sa zaviazal previesť svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, vkladom do majetku tretej osoby, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou, ktorej predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam alebo zaťaženie nehnuteľností akýmikoľvek ťarchami alebo bremenami, vrátane založenia nájomných vzťahov k nehnuteľnostiam. Žalovanej v štvrtom rade zakázal uskutočňovať akékoľvek právne úkony, ktorými by ďalej postúpila pohľadávky zabezpečované záložným právom k nehnuteľnostiam; zakazuje sa jej výkon záložného práva viaznuceho na nehnuteľnostiach. Žalovanej v štvrtom rade uložil povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, uzavretia akýchkoľvek právnych úkonov s povahou zmluvy o budúcej zmluve alebo inej zmluvy, ktorými by sa zaviazala postúpiť svoje pohľadávky zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam v prospech tretej osoby a zároveň jej uložil povinnosť zdržať sa akýchkoľvek právnych úkonov, ktorými by došlo k zmareniu účelu tohto neodkladného opatrenia. Žalobcovia návrh na vydanie neodkladného opatrenia odôvodnili tým, že žalovaný v treťom rade je výlučným vlastníkom nehnuteľností, pričom na tieto nehnuteľnosti je súčasne zriadené záložné právo v prospech žalovanej v štvrtom rade. Medzi žalobcami a žalovanou v prvom rade existujú platné a záväzné kúpne zmluvy, na základe ktorých má žalovaná v prvom rade povinnosť zaplatiť kúpne ceny v celom rozsahu. Žalovaná v prvom rade si svoju povinnosť riadne a včas uhradiť kúpne ceny nespĺnila, napriek skutočnosti, že k predmetným nehnuteľnostiam nadobudla vlastnícke právo. Žalovaná v prvom rade následne previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v prospech tretej ako osoby ovládajúcej, ktorá realizovala s rovnakým zámerom prevod v prospech žalovaného v treťom rade. Je nepochybné, že žalovaná v prvom rade a následne aj žalovaní v druhom až štvrtom rade vyvíjajú aktívnu činnosť s úmyslom ukrať žalobcov na uspokojení ich pohľadávok, a to prostredníctvom pochybných scudzovacích úkonov, v dôsledku ktorých došlo k viacerým prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam na tretie osoby odlišné od žalovanej v prvom rade. Dôvodná obava žalobcov spočíva v tom, že žalovaná v štvrtom rade postúpi pohľadávku zo Záložnej zmluvy alebo k výkonu záložného práva z titulu Záložnej zmluvy na nehnuteľnostiach a výkon práv žalobcov z titulu Kúpnych zmlúv, resp. z prvostupňového rozsudku spojení s druhostupňovým rozsudkom bude nenávratne zmarený. Žalobcovia majú za to, že je potrebná a nevyhnutná okamžitá a dočasná úprava pomerov, pretože v opačnom prípade bude protiprávny stav naďalej pretrvávať, pričom nariadením neodkladného opatrenia bude naplnená požiadavka ochrany vyššie uvedených práv žalobcov. Žalobcovia majú za to, že nariadenie neodkladného opatrenia nijakým spôsobom neobmedzí žalovaného v treťom rade a ani žalovanú v štvrtom rade, nakoľko žalovaný v treťom rade je fyzickou osobou a zriadenie neodkladného opatrenia

reálne neovplyvní užívacie právo k nehnuteľnostiam. Žalobcovia ako dôkazy na preukázanie skutočností tvrdených v podaní uviedli kúpnu zmluvu č. 1 zo dňa 20. 11. 2006 doplnená dodatkom zo dňa 27. 11. 2006, kúpnu zmluvu č. 2 zo dňa 20. 11. 2006 doplnená dodatkom zo dňa 27. 11. 2006, čiastočný výpis z LV č. XXXX zo dňa 16. 12. 2010, rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 29. 04. 2019 pod č. k. 19C/58/2007-1065 vrátane doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zo dňa 08. 09. 2020, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 05. 08. 2020 č. k. 25Co/193/2019-1140 vrátane doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zo dňa 08. 09. 2020, informatívny výpis z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 21. 09. 2020, informatívny výpis z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 22. 09. 2020, informatívny výpis z Obchodného registra Žalovanej v prvom rade zo dňa 22. 09. 2020, informatívny výpis z Obchodného registra žalovanej v druhom rade zo dňa 22. 09. 2020, informatívny výpis z obchodného registra žalovanej v štvrtom rade zo dňa 22. 09. 2020. Z obsahu predmetného spisu mal súd za preukázané že žalobcovia v 1. až 4. rade sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia a to z dôvodu, že žalovaný v 1. rade, ktorý od žalobcu odkúpil predmetné nehnuteľnosti, a ktorý neuhradil žalobcom celú kúpnu cenu riadne a včas, bol rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 19C/58/2007-1065 zo dňa 29. 04. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 05. 08. 2020, č. k. 25Co/193/2019-1140 zaviazaný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu vo výške 80 384,88 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 04. 12. 2006 do zaplataenia, žalobkyni v 2. rade sumu vo výške 36 933,57 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 04. 12. 2006 do zaplataenia, žalobkyni v 3. rade sumu vo výške 28 243,32 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 04. 12. 2006 do zaplataenia a žalobkyni v 4. rade sumu vo výške 28 243,32 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 04. 12. 2006 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zároveň žalobcom priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% . Žalovaný v 1. rade v priebehu konania vedeného pod spisovou značkou 19C/58/2007 nehnuteľností, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy uzavretej so žalobcami, následne previedol na žalovaného 2. rade, ten ďalšou kúpnu zmluvou na žalovaného v 3. rade, ktorý v prospech žalovaného v 4. rade zriadil na predmetných nehnuteľnostiach záložné právo. Žalobcovia týmto postojom preukazovali skutočnosť, že žalovaný v 1. rade sa vedome v priebehu konania o zaplataenie zvyšnej neuhradenej sumy z kúpnej ceny prevádzal následne nehnuteľnosti, čiže je tu dôvodná obava žalobcov v prvom až štvrtom rade a spočíva v tom, že žalovaná v štvrtom rade postúpi pohľadávku zo Záložnej zmluvy alebo pristúpi k výkonu záložného práva z titulu Záložnej zmluvy na nehnuteľnostiach, a tým by bol výkon práv žalobcov v prvom až štvrtom rade z titulu rozsudkov nenávratne zmarený. Predpokladom nariadenia neodkladných opatrení je: - osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, - osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t. j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, - preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (splnenie tejto podmienky sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania- poznámka odvolacieho súdu). Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru neodkladných opatrení nariadených vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom strany sporu, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 CSP. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že strany sporu nemusia byť vypočítané a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie. Súd po oboznámení sa s obsahom spisu, ako aj s listinnými dokladmi predloženými žalobcami mal za to, že návrh žalobcov na vydanie neodkladného opatrenia bol podaný dôvodne, žalobcovia osvedčili potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami a to žalovanými v 3. a v 4. rade, vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobcovia v 1. až 4. rade odpredali nehnuteľnosť žalovanému v 1. rade, ktorý nezaplatil riadne kúpnu cenu, o čom svedčí aj rozsudok vydaný v predmetnej veci a to Okresného súdu Nitra č. k. 19C/58/2007-1065 zo dňa 29. 04. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 05. 08. 2020, č. k. 25Co/193/2019-1140, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplataenie zvyšnej kúpnej ceny, ako aj zo skutočnosti, že v priebehu konania vedeného pod sp. zn. 19C/58/2007 žalovaný v 1. rade odpredal predmetnú nehnuteľnosť žalovanému v 2. rade a ten následne žalovanému v 3.

rade, ktorý v prospech žalovaného v 4. rade zriadil záložné právo. Žalobcovia v predmetnom spore uniesli dôkazné bremeno spočívajúce v tom, že žalovaná v prvom rade a následne aj žalovaní v druhom až štvrtom rade vyvíjajú aktívnu činnosť s úmyslom ukrátiť žalobcov v 1. až v 4. rade na uspokojení ich pohľadávok, a to prostredníctvom pochybných scudzovacích úkonov, v dôsledku ktorých došlo k viacerým prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam na tretie osoby odlišné od žalovanej v 1. rade. Dôvodná obava žalobcov v prvom až štvrtom rade spočíva v tom, že žalovaná v štvrtom rade postúpi pohľadávku zo záložnej zmluvy alebo pristúpi k výkonu záložného práva z titulu Záložnej zmluvy na nehnuteľnostiach, ktorých vlastníkom je žalovaný v 3. rade a výkon práv žalobcov v prvom až štvrtom rade z titulu rozsudkov bude nenávratne zmarený. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, poukazujúc na skutočnosť, že žalobcovia v predmetnom podaní dostatočne odôvodnili potrebu vydania neodkladného opatrenia, pričom súd pri rozhodovaní prihliadol aj na skutočnosť, že vydaním neodkladného opatrenia sa dočasnou úpravou nevytvorí nenávratný stav a zároveň neprimeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi. O trovách konania súd rozhodol na základe ust. § 262 ods. 1 CSP, na základe ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

2. Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podal žalovaný v 3. rade v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie z dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP. Uviedol, že s napadnutým uznesením nesúhlasí z nasledovných dôvodov: súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, pričom vychádzal z toho ako žalobcovia v žalobe a v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 28. 09. 2020 opisali rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Žalobcovia v žalobe a v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 28. 09. 2020 neúplne a nepravdivo opisali rozhodujúce skutočnosti ohľadne prevodov nehnuteľností, ktorými odôvodňovali potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Žalovaný 3. sporné nehnuteľnosti nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26. 08. 2020 uzatvorenej so žalovaným 4. ako predávajúcim. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Nitra, katastrálnym odborom pod č. V 7662/2020. Kúpna cena bola dohodnutá v článku IV. kúpnej zmluvy zo dňa 26. 08. 2020 vo výške 613 000,- eur s tým, že kúpna cena bude uhradená kupujúcim bezhotovostne na účet predávajúceho v banke, postupne, najneskôr do piatich rokov odo dňa nadobudnutia vlastníckeho práva. Keďže spôsob úhrady kúpnej ceny bol dohodnutý najneskôr do piatich rokov odo dňa nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, z toho dôvodu na zabezpečenie tejto pohľadávky predávajúceho, t. j. žalovaného 4. bola uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 26. 08. 2020, pričom vklad záložného práva do katastra nehnuteľnosti bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Nitra, katastrálnym odborom pod č. V 7664/2020. Žalovaný 3. riadne spláca predmetnú kúpnu cenu a do dnešného dňa splatil na účet žalovanej 4. časť kúpnej ceny vo výške 100 000,- eur. Žalovaný 3. nehnuteľnosti prenajíma tretím osobám, nakoľko ide o polyfunkčné objekty s. č. 12 a s. č. XXXX v Nitre na F. triede o. č. XX (pešia zóna), v ktorých sa nachádzajú nebytové priestory určené na obchod, kancelárie a služby. Žalovaný 3. nebytové priestory prenajíma ako fyzická osoba a popri prenájme neposkytuje iné než základné služby spojené s prenájomom. Na túto činnosť sa nevyžaduje živnostenské oprávnenie. Tiež platí prevádzkové náklady súvisiace s užívaním polyfunkčných objektov s. č. XX a s. č. XXXX, t. j. spotrebu elektrickej energie, plynu, vodné a stočné. Pokiaľ by žalovaný 3. nemohol prenajímať nebytové priestory v polyfunkčnom objekte s. č. 12 a polyfunkčnom objekte s. č. 1603, obmedzovalo by to jeho činnosť spojenú s prenájomom týchto nebytových priestorov, ako aj ich užívanie, pretože ako vlastník ich užíva tým spôsobom, že ich prenajíma. Tiež by to pre žalovaného 3. spôsobovalo existenčné problémy, nakoľko nájomné je zdrojom jeho príjmov, a z týchto príjmov uhrádza náklady spojené s bežnou údržbou a opravami týchto nebytových priestorov a udržiava ich v riadnom a prevádzkyschopnom stave. K vyjadreniam žalobcov v odsekoch 55., 56. a 58. žaloby a návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 28. 09. 2020 žalovaný 3. uviedol, že mu nie sú známe žiadne okolnosti ohľadne právnych úkonov - kúpnych zmlúv medzi žalovanými. Žalovaný 3. nevedel o okolnostiach odôvodňujúcich odporovateľnosť právnych úkonov, tak ako opisujú žalobcovia v žalobe zo dňa 28. 09. 2020. Žalovaný 3. dobromyseľne nadobudol nehnuteľnosti za všeobecnú trhovú cenu v danom mieste a čase obvyklú od žalovaného 4. ako predávajúceho, ktorý bol zapísaný ako výlučný vlastník v liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. M., vedenom na Okresnom úrade Nitra, katastrálny odbor, na ktorom neboli zapísané žiadne ťarchy, ani poznámky. Žalovaný 3. nesúhlasí s tvrdením žalobcov, že medzi žalovanými existuje vzájomný vzťah spriaznenosti (odsek 41. a 42. žaloby zo dňa 28. 09. 2020), nakoľko išlo medzi žalovaným 3. a žalovanou 4. výlučne o vzťah predávajúceho a kupujúceho. Žalovaný 3. sa ohradil voči tomu, že v danom prípade vystupuje ako prostredník, že by uzatváral nejaký pochybný úkon, resp. že by vyvíjal aktívnu činnosť s úmyslom ukrátiť žalobcov na uspokojení

ich pohľadov. V zmysle vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobcov o tom, že žalovaný 3. vyvíja aktívnu činnosť s úmyslom ukrátiť žalobcov na uspokojení ich pohľadov, a to prostredníctvom pochybných scudzovacích úkonov sa nezakladajú na pravde. Tvrdenie žalobcov o tom, že nariadenie neodkladného opatrenia nijakým spôsobom neobmedzí žalovaného 3. a ani žalovanú 4., nakoľko žalovaný 3. je fyzickou osobou a zriadenie neodkladného opatrenia reálne neovplyvní užívacie právo k nehnuteľnostiam, sa nezakladá na pravde. Žalovaný 3. bol toho názoru, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, a to z nasledovných dôvodov: žalobcovia v žalobe a návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 28. 09. 2020 riadne a hodnoverne neopísali skutkový stav o rozhodujúcich skutočnostiach odôvodňujúcich potrebu nariadenia neodkladného opatrenia a skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť neodkladného opatrenia. A taktiež žiadnym spôsobom nepreukázali, že existuje obava, že by žalovaný 3. mal úmyselrobiť právne úkony ohľadne nehnuteľností, t. j. prevod vlastníckeho práva, resp. ich zaťaženia ťarchami alebo vecnými bremenami. Neodkladné opatrenie nie je možné nariadiť len na základe návrhu žalobcov alebo na základe nepodloženého tvrdenia, resp. na základe domnienky alebo fikcie, bez toho, aby boli náležite osvedčené aspoň základné skutočnosti o stranách sporu, potrebe neodkladného opatrenia, nebezpečenstve hrozacej ujmy strán alebo akútnej hrozbe, že súdne rozhodnutie nebude môcť byť vykonané. Pred nariadením neodkladného opatrenia by mal súd v celkovom kontexte požadovanej ochrany posúdiť, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality). Z uvedeného vyplýva, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia musí byť objektívne presvedčivé a odôvodnenie tohto uznesenia musí mať určitú kvalitu. Aj v prípade, ak súd vydáva uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bez vykonania všetkých dôkazov potrebných na rozhodnutie vo veci samej, musí mať dostatočne osvedčené vzťahy medzi účastníkmi konania, ako to vyplýva z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 866/2014 zo dňa 20. 08. 2015. Nariadením neodkladného opatrenia, a teda zákazom nakladať s nehnuteľnosťami by dochádzalo do zásahu vlastníckeho práva žalovaného 3. nad nevyhnutnú mieru. Neodkladné opatrenie spočívajúce v nenakladaní s vecami a právami je zásahom do vlastníckeho práva a má svoje ústavné a zákonné limity. Nútené obmedzenie vlastníckeho práva na základe neodkladného opatrenia je opatrením výnimočnej povahy, a preto je možné iba na základe zákona a v nevyhnutnej miere. Vo všeobecnosti rozsudok súdu o odporovateľnosti je nevyhnutným podkladom na to, aby sa veriteľ na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi mohol domáhať nariadenia exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Žalobcovia sa žalobou domáhajú aj vyslovenia neúčinnosti zmluvy o zriadení záložného práva V 7664/2020 uzatvorenej medzi žalovaným 3. a žalovaným 4., v zmysle čoho súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením. V tejto súvislosti žalovaný 3. poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 366/2008 zo dňa 21. 12. 2009. Z vyššie uvedeného rozsudku vyplýva, že rozsudok súdu, ktorým by určil neúčinnosť právneho úkonu - zmluvy o zriadení záložného práva by nemohol byť podkladom pre exekúciu. Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych skutočností žalovaný 3. navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil v zmysle § 388 CSP, návrh žalobcov na vydanie neodkladného opatrenia zamietol a aby rozhodol, že žalovaný 3. má nárok voči žalobcom 1. až 4. na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

3. Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podal žalovaný 4. v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie z dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), f), g), h) CSP. Uviedol, že prvoinštančný súd v rámci rozhodovania o návrhu nariadenia neodkladného opatrenia žalobcov 1. až 4. vychádzal z obsahu žaloby zo dňa 28. 09. 2020 spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, teda zo subjektívnych tvrdení prezentovaných žalobcami, ktoré sa však minimálne vo vzťahu k žalovanému 4. nezakladajú na pravde. Následkom toho bolo, že prvoinštančný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci. Súd vychádzal len zo subjektívnych tvrdení žalobcov, pričom mal prvoinštančný súd pred vydaním uznesenia minimálne vypočítať procesné strany, prípadne vykonať aj iné dokazovanie, nakoľko minimálne žalovaný 4. disponoval dostatočným počtom prostriedkov procesnej obrany, ktoré nemohol pred vydaním uznesenia uplatniť. Žalobcovia v čl. II. písm. (C) žaloby opísali spôsob ako údajne došlo k prevodu nehnuteľností na žalovaného 3. a k zriadeniu záložného práva na nehnuteľnostiach v prospech žalovaného 4. ako záložného veriteľa, ako sú žalovaní 1. až 4. medzi sebou spriaznení a aký mal údajný význam zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach v prospech žalovaného 4., čím sa žalobcovia snažia. resp. snažili navodiť dojem, že zo strany žalovaných 1. až 4. išlo o účelové konanie, ktorého cieľom bolo zmariť uspokojenie nárokov žalobcov, hlavne voči žalovanému 1. (bod 26. žaloby). Žalovaný 4. sa voči týmto tvrdeniam ohradil a považoval ich za nepravdivé. V tomto smere uviedol, že žalovaný 4. nadobudol nehnuteľnosti od žalovaného 2. na základe kúpnej

zmluvy. Išlo síce o osoby spriaznené, avšak kúpna cena za prevod nehnuteľností, t. j. vo výške 613 000,- eur vychádzala zo znaleckého posudku č. 333/2019, vyhotoveného dňa 29. 11. 2019 Ing. Ľubomírom Drgom, Lukáčovce, Uličky 461, znalec z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľnosti (ďalej len „znalecký posudok“) a riadne zaplatená žalovanému 2. na základe faktúry č. 219154 vystavenej dňa 09. 12. 2019 a splatnej dňa 07. 02. 2020. V tomto prípade teda nešlo o žiadny účelový a domnelý právny úkon, ktorého cieľom by bolo zmarenie uspokojenia akýchkoľvek nárokov tretích osôb voči žalovanému 2.. Majetok žalovaného 2. sa týmto právnym úkonom nezmenšil ani nezvýšil, len sa zmenil jeho druh. Až žalovaný 4. previedol nehnuteľnosti na žalovaného 3., a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26. 08. 2020 za cenu stanovenú znaleckým posudkom, resp. cenu rovnakú, za akú nehnuteľnosť kúpil, t. j. 613 000,- eur. Nakoľko bola splatnosť dohodnutá na päť rokov, žalovaný 4. a 3. uzatvorili v prospech žalovaného 4. ako záložného veriteľa záložnú zmluvu na nehnuteľnosti práve na zabezpečenie úhrady predmetnej pohľadávky. Žalovaný 3. do dnešného dňa už uhradil časť kúpnej ceny vo výške 100 000,- eur, zvyšná časť pohľadávky žalovaného 4. je zabezpečená práve zriadeným záložným právom. I napriek spriaznenosti medzi žalovaným 4. a žalovaným 2., nemal žalovaný 4. vedomosť, že nadobúda nehnuteľnosti od žalovaného 2., ktorý ich mal údajne nadobudnúť od žalovaného 1. na základe odporovateľného právneho úkonu. Reálnu absenciu pasívnej legitímácie žalovaného 4. výrazne umocňuje skutočnosť, že nehnuteľnosti nevlastní, teda v prípade, ak by bol právny úkon medzi žalovaným 1. a 2. určený ako neúčinný, v rámci exekúcie voči žalovanému 1., sa žalobcovia nemôžu domáhať akéhokoľvek uspokojenia zo strany žalovaného 4. Uzatvorením zmluvy o zriadení záložného práva medzi žalovaným 4. a žalovaným 3. na nehnuteľnosti žalovaný 4. nezískal žiadny majetok, len zabezpečenie svojej oprávnenej pohľadávky voči žalovanému 3. Nešlo o žiadne účelové konanie, v rámci ktorého by mal žalovaný 3. vystupovať ako nejaký prostriedok medzi žalovaným 1., 2. a 4., ktoré by malo preukazovať tvrdenia žalobcov o sledovaní účelu v zablokovaní, prípadne zexekvovaní nehnuteľností, a teda preukazovať odôvodnenosť vydania uznesenia. Žalovaný 4. poukázal na skutočnosť, že na majetok žalovaného 1. bol rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 23. 12. 2020 sp. zn. 30K/4/2020 vyhlásený konkurz. Predmetné rozhodnutie bolo zverejnené dňa 04. 01. 2021 v Obchodnom vestníku č. 1/2021 pod číslom K000015, teda účinky vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného 1. ako úpadcu nastali dňa 05. 01. 2021. Vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného 1. má zásadný dopad na celé konanie, v rámci ktorého bolo vydané napadnuté uznesenie a hlavne zámer, ktorý žalobcovia podaním žaloby sledovali, resp. sledujú. V zmysle § 47 ods. 1 ZKR došlo priamo zo zákona k prerušeniu tohto konania vo vzťahu k žalovanému 1., čo má v konečnom dôsledku dopad aj na samotného žalovaného 4. a ostatných žalovaných, v zmysle poslednej vety § 47 ods. 1 ZKR sa však konanie voči nim neprerušuje. Prerúšením konania vo vzťahu k žalovanému 1. je prvoinštančnému súdu v podstate znemožnené, aby mohol rozhodovať o neúčinnosti primárneho právneho úkonu uskutočneného žalovaným 1. v prospech žalovaného 2., ktorým malo dôjsť k ukráteniu pohľadávok žalobcov, čo je však nevyhnutnou podmienkou, aby mohol prvoinštančný súd rozhodnúť o neúčinnosti právnych úkonov uskutočnených medzi ostatnými žalovanými. Ako už bolo uvedené, dôvody odporovateľnosti nemožno vzťahovať na úkony medzi žalovanými 2. a 4., odporovateľným ostáva naďalej iba pôvodný právny úkon medzi žalovaným 1. a singulárnym predchodcom tretej osoby. Keďže je však konanie voči žalovanému 1. prerušené, nemožno právny úkon voči žalovanému 1. v tomto konaní odporovať a z tohto dôvodu nemožno určiť ani neúčinnosť právnych úkonov medzi ostatnými žalovanými. Z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného 1., je pokračovanie v konaní voči žalovanému 1. podmienené súhlasom ustanoveného konkurzného správcu. Ešte výraznejší dopad na toto konanie má však účinok vyhláseného konkurzu v zmysle § 48 ZKR, spočívajúc v nemožnosti počas konkurzu začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie. Na základe úspešného odporu je prípustná exekúcia na majetok adresáta odporu (žalovaného v odporovom konaní), a to na tú časť jeho majetku, ktorá predstavuje prospech z úspešne odporovateľného právneho úkonu. Nič to však nemení na skutočnosti, že exekučný titul na plnenie smeruje proti insolventnému dlžníkovi a jedine voči tejto osobe sa môže veriteľ, ako oprávnený, návrhom na vykonanie exekúcie domáhať uspokojenia svojej pohľadávky. Právoplatný rozsudok sa vzťahuje na konkrétny exekvovateľný majetok, a nie na osobu žalovaného, ktorý sa v dôsledku procesného úspechu žalobcu nemôže dostať do procesnej pozície povinného v exekúcii. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 M Cdo 15/2010). Ak by aj žalobcovia boli úspešní v tomto konaní, ich nárok bude na základe takéhoto rozhodnutia nevykonalý, nakoľko nebudú môcť práve s poukazom na § 48 ZKR iniciovať a viesť exekučné konanie voči žalovanému 1. ako hlavnému dlžníkovi, čo je nevyhnutnou podmienkou, aby svoj nárok mohli uspokojovať aj voči tretím osobám mimo povinného. V prípade vzniku takejto situácie však právny poriadok dáva veriteľom priestor na ochranu svojich práv práve v konkurznom konaní, a to využitím inštitútu odporovateľnosti v zmysle § 57 a nasl. ZKR. S ohľadom na vyššie uvedené

bolo z pohľadu žalovaného 4. zarážajúce konanie žalobcov, že i napriek ich vedomosti o možných následkoch vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného 1. na toto konanie, žalobca 1. popri žalobe podal aj veriteľský návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného 1., čo vyplýva z rozhodnutia Okresného súdu Nitra zo dňa 26. 10. 2020 sp. zn. 23K/4/2020, zverejneného dňa 30. 10. 2020 v Obchodnom vestníku č. 210/2020 pod č. K078554. Takéto konanie žalobcov preukazuje, že ich konanie je účelové, ktorým chcú spôsobiť neprimeranú ujmu minimálne žalovanému 4. akýmkoľvek aj nedôvodnými právnymi krokmi. Vydaním uznesenia došlo k výraznému zásahu do vlastníckych práv žalovaného 4., nakoľko ich obmedzením došlo k zúženiu možnosti žalovaného 4. domôcť sa úspešne zaplata zvyšnej časti kúpnej ceny za prevod nehnuteľnosti voči žalovanému 3.. Vydaním uznesenia bol súčasne z pohľadu žalovaného 3. vytvorený absurdný stav, keď odňatím možnosti prenajímať nehnuteľnosť stratil jeden zo zdrojov príjmov, z ktorých mohla byť uspokojená pohľadávka žalovaného 4. predstavujúca nezaplatenú časť kúpnej ceny. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, žalovaný 4. namietol svoju pasívnu vecnú legitímáciu, hlavne vo vzťahu k účinkom vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného 1., v zmysle čoho možno dospieť k odôvodnenému záveru, že žalobe ako takej nebude môcť byť vyhovie, a teda neodkladné opatrenie nariadené uznesením zanikne alebo bude zrušené z iného dôvodu než preto, že sa žalobe vyhovie alebo že právo žalobcov bude uspokojené. Žalovaný 4. mal teda z tohto dôvodu za to, že vydaním uznesenia došlo, resp. dochádza k neprimeranému zásahu do jeho práva, čím mu môže vzniknúť výrazná škoda v podobe zmarenia uspokojenia jeho pohľadávky voči žalovanému 3. Tiež mal za to, že súd mal, vzhľadom na osobitný charakter uplatňovaného nároku, komplexnejšie, resp. vo väčšom rozsahu zisťovať rozhodné skutočnosti, aby mal hodnoverne osvedčenú dôvodnosť nároku žalobcov. V tomto smere poukázal na rozhodnutie ÚS SR zo dňa 20. 08. 2015 sp. zn. II. 866/2014. Vo všeobecnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vydávané len na základe skutočností uvádzaných navrhovateľmi nespĺňajú znaky objektívnosti, pričom výrazne (aj keď len dočasne) zasahujú do práv dotknutého účastníka. Vzhľadom na 30-dňovú lehotu na vydanie neodkladného opatrenia mal súd dostatočný priestor na to, aby skutkový stav a dôvodnosť nároku dostatočne objektivizoval, aby si zabezpečil minimálne vyjadrenie druhého účastníka a i tak naplnil účel inštitútu neodkladného opatrenia. S ohľadom na vyššie uvedené, žalovaný poukázal na dĺžku časového úseku medzi podaním žaloby a vydaním uznesenia, žaloba bola podaná dňa 28. 09. 2020 a uznesenie bolo vydané dňa 16. 12. 2020. Prvoinštančný súd mal v tomto období dostatočný časový priestor pre zistenie si skutkového stavu v nevyhnutnom rozsahu (aj so získaním vyjadrení žalovaných alebo ich vypočutím) a pre následné rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Prvoinštančný súd svojím postupom odňal žalovanému 4. jeho procesné práva a vydal uznesenie na základe tvrdení žalobcov, ktorých pravdivosť minimálne vo vzťahu k jeho osobe dostatočne vyvrátil v tomto odvolaní. Vzhľadom na vyššie uvedené, žiadal, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a uznesenie Okresného súdu zo dňa 16. 12. 2020 č. k. 17C/82/2020-117 v celom rozsahu zmenil tak, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a žalovanému 4. prizná trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

4. K odvolaniu žalovaného 4. sa dňa 08. 02. 2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril žalovaný 3., ktorý uviedol, že nemá pripomienky k odvolaniu žalovaného 4. Tvrdenia žalovaného 4. v jeho odvolaní považoval za pravdivé a s uvedenou právnou argumentáciou sa stotožnil.

5. K odvolaniu žalovaného 3., k odvolaniu žalovaného 4. a k vyjadreniu žalovaného 3. k odvolaniu žalovaného 4. sa dňa 10. 03. 2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrili žalobcovia v 1. až 4. rade, ktorí uviedli, že s odvolaním žalovaného 3. a odvolaním žalovaného 4. a tvrdeniami v nich uvedenými sa nestotožňujú a nesúhlasia s nimi. V časti vyjadrenia k odvolaniu žalovaného 3. uviedli, že žalovaný 3. sa snažil s ohľadom na nadobudnutie sporných nehnuteľností navodiť dojem, že sa nejedná o simulované právne úkony. Uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 26. 08. 2020 medzi žalovaným 4. a žalovaným 3., o ktorej nemali vedomosť, podľa ich názoru len dokresľuje úmysel žalovaného 1. ukrátiť uspokojenie pohľadávok žalobcov. Ako vidieť, tento prevod bol tretí v poradí „účelových a rýchlych“ prevodov nehnuteľností medzi spriaznenými osobami (prepojených nie len pánom S.), pričom posledný z nich, na pána I.. Y. ako žalovaného 3., bol podľa ich názoru urobený ako simulovaný právny úkon bez reálneho protiplnenia. Účelom prevodu nehnuteľnosti na Ing. Y. ako žalovaného 3. bolo po troch prevodoch medzi spriaznenými osobami vytvoriť zdanie, že nehnuteľnosť kúpila tretia osoba, nespriaznená s osobou I.. S. alebo jeho spoločnosťami. Tento úmysel dokonca vyplýva aj z neštandardných dojednaní medzi zmluvnými stranami. Najmä v časti kúpnej ceny, ktorá žalovanému dovoľuje svojvoľne určiť výšku i splatnosť čiastkovej splátky kúpnej ceny v rámci piatich rokov. Rovnako tak aj osobitné ustanovenia v čl. VI. kúpnej zmluvy, podľa ktorých môže žalovaný 4. jednostranne na základe písomného oznámenia odstúpiť od zmluvy (ex tunc), ak

kupujúci predávajúcemu nezaplatí dohodnutú kúpnu cenu, pričom záložné právo zanikne, nakoľko záložný veriteľ sa stane vlastníkom zálohu. V tomto smere uviedli, že ide o dojednanie, ku ktorému by žiadny kupujúci v bežnom obchodnom styku nepristúpil. Zároveň poukázali na to, že žalovaný 3. žiadnym spôsobom nepreukázal uhradenie kúpnej ceny vo výške 100 000,- eur, ktoré podľa jeho slov do dňa podania odvolania voči uzneseniu, žalovanému 4. uhradil. Takýto postup v žiadnom prípade nie je bežný v obchodnom styku. Žalobcovia uviedli, že sú presvedčení, že tento prevod je simulovaný a jeho cieľom bolo navonok prejavíť nespriaznenosť od predávajúceho a celkovo od rodiny S.. To je umocnené nasledujúcimi faktami; za prvé, žalovanými predložený znalecký posudok znie na technickú hodnotu nehnuteľnosti, v ktorej nie je zohľadnená hodnota príjmov z nájmu. Po druhé, vlastnícku scudzil nehnuteľnosť spôsobom, pri ktorom mu bude technická hodnota nehnuteľnosti zaplatená až o päť rokov, pričom sa tak žalovaný 4. fakticky vzdal príjmov z prenájmu nehnuteľnosti na obdobie piatich rokov, bez toho, aby vôbec dostal za prevod vlastníctva nehnuteľnosti zaplatené. Práve v takýchto prípadoch, ktoré vyvolávajú pochybnosti, je na mieste nariadenie neodkladného opatrenia zo strany súdu tak, aby nedošlo k zmareniu úspešného vymoženého nároku žalobcov. V tejto súvislosti dali do pozornosti, že v prebiehajúcom trestnom konaní sa preverí aj to, či všetky prevody (vrátane prevodu na Ing. Y.) využili totožný modus operandi zvolený I.. S. pri prvom prevode. K bodu 11. a 12. odvolania žalovaného 3. uviedli, že nariadené neodkladné opatrenie mu žiadnym spôsobom nebráni vykonávať podnikateľskú činnosť spojenú s doteraz založenými nájmnými vzťahmi nehnuteľností tak, ako ich opísal v odvolaní voči uzneseniu. Zo samotného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že sa jedná o dočasnú úpravu práv a povinností, ktorá nevyklučuje, že o právach a povinnostiach vo veci samej bude rozhodnuté inak, než v konaní o predbežnom opatrení. Žalovaný 3. namietol svoju pasívnu legitímáciu, ako aj svoj vzťah spriaznenosti so žalovaným 4. a poukázal na postup súdu pri nariadení neodkladného opatrenia za nepríjemný zásah do jeho vlastníckych práv. V tomto smere žalobcovia poukázali na uznesenie NS SR zo dňa 01. 03. 2012 sp. zn. 5 MCdo 5/2011. Pokiaľ teda ide o nepríjemný zásah do základných práv a slobôd tak, ako namietajú žalovaný 3., mali za to, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možno predovšetkým považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. V zmysle § 331 ods. 1 CSP sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Prípadné písomné vyjadrenie protistrany k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. jej prípadný výsluch, by popieral funkciu a princíp neodkladného opatrenia, konkrétne bezodkladnosť. Charakter tohto procesného inštitútu vyžaduje vylúčenie potreby procesnej aktivity sporových strán (predovšetkým žalovaného), ako aj ustanovení o pojednávaní a procesnom dokazovaní. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 17. 12. 2009 sp. zn. 3 Cdo 338/2009. K citovanej judikatúre v bode 16. odvolania žalovaného 3. uviedli, že predmetné rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30 Cdo 366/2008 nie je aplikovateľné na žalovaný prípad. Ďalej uviedol, že vyslovením neúčinnosti všetkých žalovaných právnych úkonov súdom bude umožnené realizovať výkon rozhodnutia tak, aby boli vymáhateľné pohľadávky žalobcov uspokojené. K námietke pasívnej legitímácii žalovaného 3., ako aj žalovaného 4. odkázali na ust. § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka podmienky, ktoré sú v tomto konaní celkom nespochybniteľne preukázané. V časti vyjadrenia k odvolaniu žalovaného 4. uviedli, že žalovaný 4. namietol porušenie svojich procesných práv tým, že súd mu pred nariadením neumožnil vyjadriť sa k návrhu žalobcov. V tejto súvislosti odkázali žalobcovia na vyššie uvedené vyjadrenia žalobcov, v zmysle ktorých prípadné písomné vyjadrenie protistrany k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. jej prípadný výsluch by popieral funkciu a princíp neodkladného opatrenia, a to bezodkladnosť. Ďalej uviedli, že z predložených dokladov je nepochybné, že žalovaný 2. a žalovaný 4. sa uzatvorením kúpnej zmluvy zo dňa 03. 12. 2019 a vystavením daných dokladov, pokúsili navodiť dojem, že sa nejedná o simulovaný právny úkon. Spriaznenosť nakoniec potvrdzuje aj priamo žalovaný 4. v bode 3. odvolania voči uzneseniu v druhej vete. Účelovo sa však k spriaznenosti vo vzťahu k žalovanému 1. a žalovanému 2. ďalej nevyjadruje, túto však považovali za preukázanú. K účelovosti prevodov nehnuteľnosti v prospech žalovaného 4. odkázali na časť vyjadrenia k odvolaniu žalovaného 3. (kapitola II.). Vo vzťahu k preukázaniu úmyslu žalovaných ukrátiť uspokojenie pohľadávok žalobcov, ako aj simulácii odplatných úkonov predložili súdu správu o činnosti predbežného správcu žalovaného 1. zo dňa 20. 12. 2020 vo veci konkurzného konania na majetok žalovaného 1. vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 30K/4/2020, kde je presne opísaný postup scudzovania nehnuteľností žalovaným 1. a následný spôsob úhrady kúpnej ceny. Žalobcovia sa domnievali, že kúpna cena za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy medzi žalovaným 2. a žalovaným 4. prebehol totožným spôsobom ako bolo uvedené v záverečnej správe o činnosti predbežného správcu k sp. zn. 30K/4/2020, t. j. simulovaním zaplata kúpnej ceny pravdepodobne rovnakými peňažnými prostriedkami, kedy pán I.. S., resp. ním kontrolované spoločnosti, viac krát

„otočili“ cca 200 000,- eur tak, aby navonok vytvorili zdanie riadnej odplatnej transakcie. Predpokladali, že každá zo splátok zaplatenej kúpnej ceny (bod 24.) bola ihneď po pripísaní na účet žalovaného 2. preposielaná a následne, tváriac sa ako ďalšia splátka kúpnej ceny, znovu poslaná na účet žalovaného 2. Presvedčenie žalobcov posilnilo aj vyjadrenie žalovaného 4. ako spriaznenej osoby pána I.. S.. Žalovaný 4. vo svojom odvolaní predložil potvrdenie o úhrade kúpnej ceny za nadobudnutie nehnuteľností od žalovaného 2. (spriaznenej osoby), z ktorého vyplýva nasledovné; dňa 16. 12. 2019 uhradil na účet žalovaného 2. časť kúpnej ceny vo výške 203 000,- eur, dňa 18. 12. 2019 uhradil na účet žalovaného 2. časť kúpnej ceny vo výške 205 000,- eur, dňa 23. 12. 2019 uhradil na účet žalovaného 2. časť kúpnej ceny vo výške 205 000,- eur. Na základe vyššie uvedeného sa domnievali, že aj v tomto prípade sa jednalo o rovnaký modus operandi ako pri prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam zo žalovaného 1. na žalovaného 2. a je preto jednoznačné, že cieľom prevodov bolo úmyselne ukrátiť uspokojenie pohľadávok žalobcov. V ďalšom konaní preto navrhli, aby súd od príslušných bankových inštitúcií zabezpečil dôkazy o jednotlivých peňažných tokoch medzi žalovanými, a to vrátane žalovaného 3. Pokiaľ budú tieto dôkazy zabezpečené ešte skôr v rámci prebiehajúceho trestného konania, žalobcovia ich predložia konajúcemu súdu. Žalobcovia boli presvedčení, že všetky žalovaného prevody boli bezodplatné a zaplatenie kúpnej ceny sa len simulovalo. Skutočným úmyslom žalovaných nikdy nebolo reálne zaplatiť za nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Odhliadnuc od preukázanej odporovateľnosti, konanie žalovaných naplňa znaky trestného činu podvodu, resp. poškodzovania veriteľov (žalobcov), v dôsledku čoho žalobcovia podali aj trestné oznámenie. Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva potreba a účel nariadeného neodkladného opatrenia, a to zabrániť ďalším takýmto sofistikovaným prevodom nehnuteľností za účelom zmarenia uspokojenia nárokov žalobcov 1. až 4. K bodu 4. a 5. odvolania žalovaného 4. opätovne uviedli, že medzi žalovanými 1. až 4. existuje vzájomný vzťah spriaznenosti, čo mal opätovne potvrdiť aj sám žalovaný 4. v bode 5. svojho odvolania. Žalobcovia mali za nepochybné, že I.. B. S. prostredníctvom viacerých scudzovacích úkonov účelovo previedol predmetné nehnuteľnosti najprv na ovládanú spoločnosť, žalovaného 2., z ktorej následne z dôvodu obavy pred exekvovaním majetku previedol nehnuteľnosti na žalovaného 4. (tiež blízku osobu) a následne žalovaný 4. previedol nehnuteľnosti na žalovaného 3. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a dôkazy mali za preukázané, že aj žalovanému 3. museli byť známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu jeho predchodcu, a preto sú naplnené ja podmienky podľa § 42b Občianskeho zákonníka. Zdôraznili, že v danom prípade sa jednalo o odporovateľnosť právnych úkonov s prezumpciou ukracujúceho úmyslu v zmysle § 42a ods. 2 až 4 Občianskeho zákonníka, pričom dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu absencie takéhoto úmyslu prechádza na žalovaných. K námietke spriaznenosti predovšetkým žalovaného 3. uviedli, že v zmysle záverov právnej teórie je možné určiť spriaznenosť aj prostredníctvom spoločného právneho zástupcu. V tejto súvislosti predložili súdu časť výpisu z účtu žalovaného 1. za obdobie 01. 01. 2020 až 31. 12. 2020, z ktorého vyplynulo, že žalovaný 1. zaplatil za právne služby právnemu zástupcovi žalovaného 3., ako aj žalovaného 4. Všetky uvedené platby boli vykonané dňa 18. 09. 2020, pričom poukázali na to, že prvoinštančný rozsudok v spojení s druhoinsančným rozsudkom nadobudli právoplatnosť dňa 24. 08. 2020. Len dva dni na to, dňa 26. 08. 2020, previedol žalovaný 4. nehnuteľnosti na žalovaného 3. Žalovaného 3., ako aj žalovaného 4. tak zastupujú právni zástupcovia, ktorí poskytovali právne služby aj žalovanému 1.. Argumentácia právneho zástupcu žalovaného 4. o tom, že konkurz vyhlásený na majetok žalovaného 1. je prekážkou odporovateľnosti žalovaných prevodov, je potom zarážajúca o to viac, že sám pripravoval návrh na vyhlásenie konkurzu žalovaného 1. bezodkladne po tom, ako nadobudla právoplatnosť rozsudkov, ktorými súd priznal žalobcom nárok voči žalovanému 1. a ihneď po tom, ako žalovaný 4. simulovanou kúpnu zmluvou previedol nehnuteľnosti na žalovaného 3. Aj vzhľadom na uvedené prepojenia tvrdili žalobcovia, že niet pochyb o tom, že žalovanému 3. boli známe okolnosti odporovateľnosti právneho úkonu jeho predchodcov v zmysle § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 4. sa snaží vyvolať falošný dojem, že podkladom na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného 1. bol návrh žalobcu 1. V tomto smere uviedli, že žalovaný 4. úmyselne opomenul tú skutočnosť, že konkurzné konanie na majetok žalovaného 1. bolo začaté na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 30K/4/2020 zo dňa 03. 11. 2020 zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 212/2020, pod číslom K079300, a to práve na základe návrhu žalovaného 1. a konkurz bol vyhlásený na základe návrhu žalovaného 1., čo potvrdzuje aj uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 30K/4/2020 zo dňa 23. 12. 2020 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 1/2021 pod číslom K000015. Žalobcovia sú si vedomí dikcie § 47 ZKR, avšak žalobu podávali v čase, keď konkurz na majetok žalovaného 1. nebol vyhlásený, a vzhľadom na vyššie popísané odporovateľné prevody, bolo potrebné čo najskôr uskutočniť právne kroky tak, aby nedošlo k zmareniu výkonu budúceho rozhodnutia. K argumentácii žalovaného 4. uviedli, že k dnešnému dňu nemajú vedomosť o tom, či bol správca žalovaného 1.

súdom vyzvaný v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZKR, k dnešnému dňu nemajú vedomosť, či správca žalovaného 1. sám podá alebo nepodá odporovaciu žalobu, ktorou sa bude domáhať neúčinnosti prevodov nehnuteľností zo žalovaného 1. ako úpadcu, prípadne, či vstúpi do tohto konania na strane žalobcu. Dovtedy je ale vzhľadom na ukracujúci úmysel žalovaných a už vykonané účelové prevody a právne úkony nevyhnutné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi tohto konania. Odôvodnene však možno predpokladať záujem ustanoveného správcu konkurznej podstaty v danej veci pokračovať, nakoľko konanie žalovaného 1. opísal sám konkurzný správca vo svojej záverečnej správe o činnosti predbežného správcu zo dňa 20. 12. 2020 ako konanie, ktoré vykazuje všetky znaky úmyslu ukrátiť svojich veriteľov (vrátane žalobcov). Navyše, žalovaný 4. opomenul skutočnosť, že prebiehajúci konkurz môže byť ešte uznaný za tzv. malý konkurz. V takom prípade platí, že právo odporovať právnomu úkonu dlžníka, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, patrí iba veriteľovi. V prípade, že dôjde k uznaniu konkurzu za malý, v tomto konaní sa bude môcť pokračovať v zmysle § 106g ZKR; úvahy žalovaného 4. boli preto predčasné. V časti vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného 3. k odvolaniu žalovaného 4. uviedli, že s vyjadreniami žalovaného 3. a tvrdeniami v ňom uvedených sa nestotožňujú a nesúhlasia s nimi z vyššie uvedených dôvodov uvedených v tomto vyjadrení. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobcovia žiadali, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a súčasne žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania vo výške 100%.

6. K vyjadreniu žalobcov k odvolaniu žalovaného 3. sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril žalovaný 3., ktorý uviedol, že žalovaný 3. nesúhlasí s tvrdeniami žalobcov uvedenými v ich vyjadrení a trvá na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní zo dňa 18. 01. 2021, ako aj na tom, že kúpna zmluva zo dňa 26. 08. 2020 nie je simulovaný právny úkon. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcov uvedené v bode II., odsek 3. vyjadrenia, k tomuto žalovaný 3. uviedol, že je na vôli zmluvných strán, aké zmluvné podmienky a spôsob zaplataenia kúpnej ceny si dohodnú. Žalovaný 4. predával predmetné nehnuteľnosti počas pandémie COVID-19, a vzhľadom na túto nepriaznivú situáciu sa dohodli na takomto spôsobe zaplataenia kúpnej ceny. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcov uvedené v bode II., odsek 4. vyjadrenia ohľadne odstúpenia od zmluvy, žalovaný 3. uviedol, že žalovaný 4. pri uzatváraní kúpnej zmluvy požadoval, aby bolo odstúpenie od zmluvy dohodnuté takýmto spôsobom, v opačnom prípade by nemuselo prísť k uzavretiu kúpnej zmluvy. Odstúpenie od zmluvy je však iba právom žalovaného 4. a neznamena automaticky, že k uplatneniu tohto práva aj dôjde. Žalovaný 3. preukázal uhradenie časti kúpnej ceny žalovanému 4. vo výške 100 000,- eur výpisom z účtu vedenom v Tatra banke, a. s. z obdobia od 01. 12. 2020 do 31. 12. 2020, z ktorého vyplýva, že časť kúpnej ceny vo výške 100 000,- eur bola uhradená v štyroch splátkach po 25 000,- eur a to dňa 14. 12. 2020, dňa 15. 12. 2020, dňa 16. 12. 2020 a dňa 17. 12. 2020. K skutočnostiam, ktoré uviedli žalobcovia v bode II., v odseku 7. a 8. vyjadrenia, žalovaný 3. uviedol, že v Polyfunkčnom objekte s. č. 12 a v Polyfunkčnom objekte s. č. 1603, ktoré sa nachádzajú na F. ulici v M., je osem nebytových priestorov. V čase nariadenia neodkladného opatrenia bolo v Polyfunkčnom objekte s. č. 12 a v Polyfunkčnom objekte s. č. 1603 prenajatých päť nebytových priestorov a tri nebytové priestory o celkovej výmere 282 m² prenajaté neboli. V dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia, v prípade, ak by Krajským súdom v Nitre nebol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, nebude možné uzatvoriť nájomné zmluvy, a to počas celého trvania tohto súdneho sporu, až do jeho právoplatného skončenia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa žalovaný 3. nestotožňuje s tvrdením žalobcov, že neodkladné opatrenie mu nebráni vykonávať podnikateľskú činnosť.

7. K vyjadreniu žalobcov k odvolaniu žalovaného 4. sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril žalovaný 4., ktorý uviedol, že z obsahu vyjadrenia žalobcov zo dňa 09. 03. 2021 sa vyvodzuje snaha umelo navodiť dojem, že či už medzi žalovaným 2. a 4. a/alebo žalovaným 3. a 4. mali byť uskutočnené simulované právne úkony, ktorých cieľom bolo ukrátenie uspokojenia pohľadávok žalobcov 1. až 4. voči žalovanému 1., čo žalovaný 4. odmietol. Uviedol, že vzhľadom na personálne prepojenie žalovaných 1., 2. a 4. je na jednej strane nevyvrátiteľne preukázaná spriaznenosť medzi nimi, na druhej strane však takáto spriaznenosť žalovaných 1., 2. a 4. nemôže automaticky navodiť záver, že medzi týmito žalovanými išlo o koordinované spoločné konanie s cieľom ukrátiť veriteľa. Tvrdil, že nehnuteľnosti nadobudol za kúpnu cenu určenú znaleckým posudkom č. 33/2019, vyhotoveného dňa 29. 11. 2019 Ing. Ľubomírom Drgom, Lukáčovce. V tomto prípade teda nešlo o žiadny účelový a domnelý právny úkon, ktorým by ukracoval veriteľa. Majetok žalovaného 2. sa týmto právnym úkonom nezmenšil ani nezvýšil, len sa zmenil jeho druh. Rovnako žalovaný 4. previedol nehnuteľnosti na žalovaného 3. za kúpnu cenu určenú znaleckým posudkom č. 333/2019. V tejto súvislosti žalovaný 4. nevidel dôvod, prečo kúpna cena mala zohľadňovať aj niečo iné ako technickú hodnotu. Tiež nerozumel, z čoho má

vyplývať koordinovanosť medzi ním a žalovaným 3. K vyjadreniam žalobcov (bod 22.), opierajúc sa o záverečnú správu o činnosti predbežného správcu, žalovaný 4. uviedol, že z predloženej záverečnej správy tiež vyplýva, že kúpna cena za prevod nehnuteľnosti zo žalovaného 1. na žalovaného 2. bola tiež určená znaleckým posudkom č. 310/2018 zo dňa 14. 11. 2018 vypracovaným Ing. Ľubomírom Drgom, Lukáčovce, teda išlo o reálnu kúpnu cenu, ktorá bola žalovanému 2. aj riadne zaplatená, a to formou troch úhrad, kedy každá prevyšovala sumu vo výške 200 000,- eur. Z predbežnej správy je teda zrejmé, že prevod nehnuteľnosti na žalovaného 2. bol odplatný za skutočne uhradenú kúpnu cenu, ktorá bola schopná pokryť pohľadávky žalobcov 1. až 4., teda týmto úkonom nemohlo dôjsť k ukráteniu pohľadávok žalobcov 1. až 4., ako to prezentujú, či už v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo vo vyjadrení žalobcov zo dňa 09. 03. 2020. Veriteľ môže úspešne odporovať právnomu úkonu len v tom prípade, ak je splnená podmienka ukrátenia uspokojenia pohľadávky niektorého z veriteľov. S ohľadom na uvedené, a teda jednoznačne preukázanú skutočnosť vyplývajúcu z predbežnej správy, možno jednoznačne dospieť k záveru, že prevod nehnuteľností na žalovaného 2. nebol bezodplatný, a teda tieto tvrdenia žalobcov 1. až 4. sú len účelové bez opory v už predložených dôkazoch. Žalobcovia 1. až 4. v ďalšej časti vyjadrenia uviedli, že aj ďalšie prevody nehnuteľností boli bezodplatné a zaplatenie kúpnych cien bolo len simulované, s čím žalovaný 4. nesúhlasil a tvrdil, že sú v rozpore s tvrdeniami a predloženými dôkazmi žalovaného 4. Vo vzťahu k žalovaným 3. a 4. bolo dôležité preukázať, že minimálne žalovaný 4. a taktiež žalovaný 3. nemali vedomosť o tom, že medzi žalovaným 1. a 2. došlo k prevodu nehnuteľnosti na základe možného odporovateľného právneho úkonu. Žalovaný 4. nemal vedomosť, že by medzi žalovaným 1. a 2. boli prevedené nehnuteľnosti na základe odporovateľného právneho úkonu. Iné závery nevyplývajú ani z predloženej záverečnej správy, a ani z iných dôkazov predložených žalobcami. Ohľadom tvrdenia žalobcov, že konania žalovaných 1. až 4. naplňajú znaky trestného činu podvodu, resp. poškodzovanie veriteľa, uviedol, že tieto tvrdenia žalobcov len preukazujú ich zámer navodiť umelo dojem, že žalovaní 1. až 4. konali vo vzájomnej súčinnosti s úmyslom ukrátiť veriteľa. V tejto súvislosti poukázal na rešpektovanie zásady prezumpcie neviny. Za absurdnosť označil tiež tvrdenia žalobcov, ktorí konštatovali spriaznenosť medzi žalovaným 4. a 3. z dôvodu ich zastupovania právnymi zástupcami. Dané tvrdenia označil len za účelové a vymyslené. O skutočnosti, že je žalovaný 3. zastúpený konkrétnym právnym zástupcom sa žalovaný 4. dozvedel až v deň, keď mu zo strany súdu bolo doručené odvolanie žalovaného 3. podané jeho právnym zástupcom a o skutočnosti, že právny zástupca žalovaného 3. mal poskytovať právne poradenstvo aj žalovanému 1. sa žalovaný 4. dozvedel až zo samotného vyjadrenia žalobcov zo dňa 09. 03. 2021. Žalovaný 4. v tejto súvislosti nepoprel, že konkurzné konanie na majetok žalovaného 1. mohol začať aj na základe návrhu podaného samotným žalovaným 1. Ďalej uviedol, že konkurz na majetok žalovaného 1. nemôže byť vyhlásený za malý, a teda v tomto konaní sa nebude môcť pokračovať ako mylne uvádzali žalobcovia. Ako to už žalovaný 4. konštatoval vo svojom odvolaní, nariadením neodkladného opatrenia došlo k výraznému zásahu do vlastníckych práv žalovaného 4., nakoľko ich obmedzením došlo k zúženiu možnosti žalovaného 4. domôcť sa úspešne zaplatenia zvyšnej kúpnej ceny za prevod nehnuteľnosti voči žalovanému 3.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolania boli podané oprávnenými osobami v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňajú náležitosti v zmysle § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolaní (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) vec prejednal a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobcovia sa žalobou a návrhom na neodkladné opatrenie zo dňa 28. septembra 2020 domáhali určenia neúčinnosti právnych úkonov medzi žalovaným 1. a 2., medzi žalovaným 2. a 3., medzi žalovaným 3. a 4. voči žalobcom 1. až 4. a dočasnej úpravy pomerov strán, spočívajúc v obmedzení žalovaného 3. v nakladaní s predmetnými nehnuteľnosťami. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalovaní 3. a 4. prostredníctvom svojich právnych zástupcov v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Dňa 10. marca 2021 bol prvoinštančnému súdu zo strany žalobcov 1. až 4. doručený návrh na zmenu žaloby. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 3. novembra 2020 sp. zn. 30K/4/2020 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 212/2020 pod číslom K079300, dňa 3. novembra 2020 bolo začaté konkurzné konanie na majetok žalovaného 1. Dňa 16. decembra 2020 rozhodol prvoinštančný súd napadnutým uznesením. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 23. decembra 2020 sp. zn.

30K/4/2020 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 1/2021 pod číslom K000015, dňa 4. januára 2021 bol na majetok žalovaného 1. vyhlásený konkurz.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

16. Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

17. Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd po preskúmaní predmetného súdneho spisu dospel k záveru, že ak súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého uznesenia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

21. Samotným účelom neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného či očakávaného rozhodnutia, resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré sú inkorporované v zákone, a ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho rámca práva na súdnu ochranu. Simplicitne ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. V zmysle týchto zásad možno konkretizovať, že jeho nariadenie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, ktorá principiálne neprejudikuje práva a záujmy účastníkov riešené v konaní vo veci samej. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami (účastníkmi), ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v daných právnych vzťahoch medzi stranami (účastníkmi) nevytvoril nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Neodkladné opatrenie je opatrením dočasným, ktorého trvanie je obmedzené a môže byť zrušené. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia „in merito“. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené, pričom samotná miera osvedčenia je korelatívna konkrétnosťou toho daného prípadu. Z charakteru neodkladného opatrenia a požiadavky rýchlosti a efektívnosti, ako bolo vyššie spomenuté, súd ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia „in merito“ a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup ustanovený pre fázu dokazovania. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie fundamentálne skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy alebo ohrozenia práv a právom chránených záujmov. V tomto smere je teda zákonným elementárnym predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia (§ 325 ods. 1 CSP) splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená. Táto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej by absencia predbežnej úpravy pomerov až do času rozhodnutia „in merito“, (resp. po riadne vykonanom dokazovaní) mohla svojou potrebou dodržania všetkých (vrátane procesných) postupov v konaní vo veci, viesť až k neodvratiteľnej ujme na právach a na právom chránených záujmoch. Pričom o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd spravidla rozhoduje bez vylúčenia a vyjadrenia protistrán.

22. Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom v zmysle § 383 CSP vyplýva z princípu neúplnej apelácie, t. j. že odvolanie je konštruované ako opravný prostriedok bez možnosti prednášania nových skutočností a nových dôkazov (okrem zákonných výnimiek) a platí, že odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Vyššie uvedené znamená, že v odvolacom konaní by sa už principiálne nemalo vykonávať dokazovanie. Preskúmvacia činnosť odvolacieho súdu je tak obmedzená skutočnosťou, že skutkový stav veci a rovnako ani výsledky dokazovania by sa už nemali pred odvolacím súdom meniť. Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, sa vzťahuje na skutkové zistenia, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie.

23. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne osvedčil existenciu právnych vzťahov (pomery) medzi stranami sporu, z ktorého sa vyvodzuje potreba neodkladnej úpravy. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia (bod 18.) „vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobcovia 1. až 4. odpredali nehnuteľnosť žalovanému 1., ktorý nezaplatil riadne kúpnu cenu, o čom svedčí aj rozsudok vydaný v predmetnej veci, a to Okresného súdu Nitra č. k. 19C/58/2007-1065 zo dňa 29. 04. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 05. 08. 2020, č. k. 25Co/193/2019-1140, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie zvyšnej kúpnej ceny, ako aj zo skutočnosti, že v priebehu konania vedeného pod sp. zn. 19C/58/2007 žalovaný 1. odpredal predmetnú nehnuteľnosť žalovanému 2. a ten následne žalovanému 3., ktorý v prospech žalovaného 4. zriadil záložné právo“, vyplýva, že medzi stranami existujú právne vzťahy založené na platných a účinných kúpnych zmluvách, na základe ktorých bolo vydané právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie, ktoré uložilo žalovanému 1. povinnosť zaplatiť kúpnu cenu žalobcom.

24. Potrebu dočasnej úpravy právnych vzťahov strán sporu súd prvej inštancie správne zistil a vyhodnotil, pričom v odôvodnení napadnutého uznesenia (bod 19.) uviedol, že „žalobcovia v predmetnom spore uniesli dôkazné bremeno spočívajúce v tom, že žalovaný 1. a následne aj žalovaný 2. až 4. vyvíjajú aktívnu činnosť s úmyslom ukrátiť žalobcov 1. až 4. na uspokojení ich pohľadávok a to prostredníctvom pochybných scudzovacích úkonov, v dôsledku ktorých došlo k viacerým prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam na tretie osoby odlišné od žalovaného 1.“. Odvolací súd v tomto smere dopĺňa, že vyššie uvedené umocňuje konštatovanie v odôvodnení (bod 47.) rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 29. apríla 2019 č. k. 19C/58/2007-1065, v ktorom bolo uvedené, že z vyhodnotení jednotlivých svedeckých výpovedí vo vzájomnom kontexte súd dospel k záveru, že žalovaný (t. j. žalovaný 1.) nemal od samého počiatku, a teda už pri uzavretí zmluvy záujem vyplatiť žalobcom celú kúpnu cenu vo výške uvedenej v kúpnej zmluve. Uvedené tvrdenie podporil krajský súd v odôvodnení (bod 10.) rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 5. augusta 2020 č. k. 25Co/193/2019-1140.

25. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie, vychádzajúc zo skutkových tvrdení a dôkazoch uvádzaných v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nesprávne uviedol skutkový

stav, keď deklaroval, že „žalovaný 1. v priebehu konania vedeného pod spisovou značkou 19C/58/2007 nehnuteľnosti, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy uzavretej so žalobcami, následne previedol na žalovaného 2., ten ďalšou kúpnu zmluvou na žalovaného 3., ktorý v prospech žalovaného 4. zriadil na predmetných nehnuteľnostiach záložné právo“. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že v rámci odvolacieho konania bolo preukázané, že žalovaný 1. previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na žalovaného 2., ten previedol nehnuteľnosti na žalovaného 4., ktorý previedol vlastníctvo na žalovaného 3. s tým, že sa zriadilo záložné právo k nehnuteľnostiam v prospech žalovaného 4. ako záložného veriteľa. Vyššie uvedené však samo o sebe nezakladá tak zjavnú vadu, ktorá by zakladala nezákonnosť napadnutého uznesenia. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd sa dôvodne domnieval aj s poukazom na spríaznenosť žalovaného 2., 3. a 4., že konanie žalovaných 1. až 4., spočívajúc v úkonoch s predmetnými nehnuteľnosťami v spojení s povahou ich konania determinovanou v rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 29. apríla 2019 č. k. 19C/58/2007-1065 a rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 5. augusta 2020 č. k. 25Co/193/2019-1140 vykazuje dostatočnú intenzitu, ktorá odôvodňuje obavu, že nároky žalobcov z titulu predmetných rozsudkov budú nenávratne zmarené.

26. Súd nie je pri rozhodovaní o opodstatnenosti nariadenia neodkladného opatrenia oprávnený prejedikovať otázky, ktoré je oprávnený riešiť len v konaní „in merito“. V tejto fáze je súd povinný zisťovať, či žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhajú ochrany svojich práv, a ktorým má byť neodkladným opatrením poskytnutá dočasná ochrana, sa nejaví ako zjavne odsúdená na neúspech. V tejto rovine sa súd pri zisťovaní predmetnej otázky musí obmedziť len na zisťovanie fundamentálnych skutočností poskytujúcich udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana (najmä splnenie procesných podmienok konania). Okruh fundamentálnych skutočností sa odvodzuje od konkrétosti toho daného prípadu. Vo všeobecnosti však možno vysloviť záver, že musí ísť o také skutočnosti, ktorých objektivizovanie v rámci obmedzeného procesu dokazovania (pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia), by bez dôvodných pochybností obstáli v konkurencii s výsledkom zisteného v rámci procesu riadneho dokazovania v konaní „in merito“ a zároveň nemôže ísť o také skutočnosti, ktorých dopad, resp. účinok je na dané konanie len eventuálny, t. j. nemôže závisieť len od vôle konajúceho subjektu (napríklad vznesenie námietky premlčania nároku).

27. Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 24. júna 2020 sp. zn. 6Cdo/237/2017 uviedol, že účelom odporovacej žaloby je ochrana veriteľa spočívajúca v možnosti dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že dlžníkom urobený právny úkon je voči veriteľovi neúčinný. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené, potom predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu, vydaného proti dlžníkovi, domáhať vykonania exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim k uspokojeniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu. Z takto vymedzeného účelu a zmyslu odporovacej žaloby vyplýva, že vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu. Ak slúži odporovacia žaloba - ako bolo uvedené vyššie - k uspokojeniu pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, nezodpovedalo by tomuto jej účelu, keby pohľadávka veriteľa nebola priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, a keby išlo len o pohľadávku „dospelú“ či splatnú, teda žalovateľnú. Aktuálna rozhodovacia prax najvyššieho súdu, ako ani občianskoprávna doktrína, nezotráva na takom výklade pojmu „vymáhateľná pohľadávka“, aký vyplýva z rozhodnutia R 44/2001, aktuálna rozhodovacia prax najvyššieho súdu, ako aj občianskoprávna doktrína, sa od tohto výkladu zásadne odchyľuje.

28. K námietkam žalovaného 3. a 4. ohľadom nenaplnenia podmienok pre úspešne odporovanie v intenciách predmetnej žaloby, a tým pádom zjavnú neopodstatnenosť neodkladného opatrenia, odvolací súd konštatuje, že súdy nie sú oprávnené v rámci obmedzeného procesu dokazovania v rámci rozhodovania o (ne) nariadení neodkladného opatrenia prejedikovať otázky, na riešenie ktorých je predpoklad vedenia dokazovania v konaní „in merito“. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nemal oprávnenie v takejto rovine skúmať a vyhodnocovať otázky ohľadom hmotnoprávneho predpokladu úspešnosti nárokov, ktoré si žalobcovia uplatňujú na základe podanej žaloby v konaní vo veci samej. V

tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že ak odvolatelia namietajú absenciu pasívnej vecnej legitímácie a absenciu podmienky vymáhateľnej, resp. „vykonateľnej“ pohľadávky žalobcov voči žalovanému 1., tak prvoinštančný súd nebol oprávnený tieto otázky prejudikovať v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, pretože s ohľadom na konkrétnosť daného prípadu, sa tieto otázky nedostávajú na úroveň postulátov, odôvodňujúc záver o zjavnej neúspešnosti (neopodstatnenosti) domáhajúceho sa nároku.

29. K námietke odvolateľov ohľadom tvrdenia, že z dôvodu vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného 1. ako dlžníka sa založila zákonná prekážka, ktorá bráni naplneniu jedného zo základných predpokladov úspešnosti odporovacej žaloby, a to existencia vymáhateľnej pohľadávky, odvolací súd konštatuje, že uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 3. novembra 2020 sp. zn. 30K/4/2020 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 212/2020 pod číslom K079300, dňa 3. novembra 2020 bolo začaté konkurzné konanie na majetok žalovaného 1., t. j. v čase, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia. Účinky začatia konkurzného konania vyplývajú z § 14 ods. 5 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý predikuje, že na majetok patriaci dlžníkovi nemožno začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú. Dňa 16. decembra 2020 rozhodol prvoinštančný súd napadnutým uznesením, ktorým nariadil neodkladné opatrenie. K samotnému vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného 1. došlo až na základe uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 23. decembra 2020 sp. zn. 30K/4/2020 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 1/2021 pod číslom K000015 dňa 4. januára 2021, t. j. až po rozhodnutí prvoinštančného súdu o nariadení neodkladného opatrenia. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd je povinný vychádzať z rozhodujúceho stavu v čase vydania neodkladného opatrenia, pričom v tomto čase už bolo začaté konkurzné konanie voči žalovanému 1. Samotná fáza, ktorú predstavuje konkurzné konanie nie je ešte sama o sebe jednoznačným predpokladom, že (konkurz) skutočne nastane. V tejto rovine môžu nastať zákonom predpokladané situácie, odvíjajúc sa od vôle subjektov konania, ktoré môžu výsledok konkurzného konania doviesť k ukončeniu predmetného konania bez toho, aby došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného 1. Ide teda o skutočnosti, ktorých dopad na predmetné konanie je eventuálny. V tomto zmysle potom odvolací súd konštatuje, že skutočnosť začatia konkurzného konania voči žalovanému 1. nie je takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala zjavnú neúspešnosť nároku, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá dočasná ochrana. V tomto smere odvolací súd opakuje a dopĺňa, že podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Osobitný význam má citované ustanovenie pre odvolacie konanie. Pri preskúvaní vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia je aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Vylúčené je to, aby svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia. Na tieto skutočnosti odvolací súd neprihliada. Preto, ak došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného 1. až po vydaní napadnutého uznesenia, tak odvolací súd aj z tohto dôvodu nemôže na tieto tvrdenia odvolateľov prihliadnuť.

30. K námietke odvolateľov, že súd prvej inštancie im nedal možnosť vyjadriť sa k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a uplatniť tak prostriedky procesnej obrany, ktorými v tom čase disponovali, odvolací súd uvádza, že podľa § 354 CSP sa na konania podľa tretej časti CSP, teda aj na konanie o neodkladných opatreniach, použijú všeobecné ustanovenia o konaní len primerane, a to len vtedy, ak nie je ustanovené inak. Pojem „primerane“ podľa legislatívno-technických pokynov (príloha č. 2 k Legislatívnym pravidlám tvorby zákonov č. 19/1997 Z. z. účinných v čase prípravy a schválenia CSP) znamená, že sa na určité právne vzťahy majú vzťahovať len niektoré časti existujúcej právnej úpravy. Na konanie o neodkladných opatreniach nemožno teda aplikovať všetky ustanovenia prvej a druhej časti, ale len tie, ktorých použitie nie je vylúčené osobitnou povahou tohto konania. Ustanovenia § 150 a § 151 CSP už vo svojej logike predpokladajú kontradiktórnosť konania, teda to, že strana má možnosť zoznámiť sa s tvrdeniami svojej protistrany a je jej daná príležitosť na ich popretie. V konaní, v ktorom sa vyjadrenie protistrany nepredpokladá, neprichádza do úvahy použitie týchto ustanovení. Podľa § 329 ods. 1 CSP sa pritom o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia principiálne rozhoduje bez výsluchu a vyjadrenia protistrany. Súd má zo zákona možnosť z tejto dikcie vybočiť, pričom by malo ísť o také dôvody, ktoré by nemali byť spôsobilé zmať nevyhnutnú potrebu ochrany, ktorej sa navrhovateľ prostredníctvom neodkladného opatrenia domáha. Ak súd prvej inštancie v tomto konaní rozhodol o nariadení predmetného neodkladného opatrenia bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, nie je možné jeho konanie označiť za arbitrárne, a teda zákonom neudržateľné. Naopak, odvolací súd v tomto smere dopĺňa, že samotná indícia amorálneho správania sa žalovaných v rámci

spochybňovaných prevodov vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a z toho vyplývajúca obava zmarenia uspokojenia nárokov žalobcov, umocňuje legitimitu konania prvoinštančného súdu spočívajúcu v nariadení neodkladného opatrenia bez vyluču a vyjadrenia protistrany.

31. K námietke odvolateľov ohľadom porušenia zásady proporcionality v rámci nariaďovania neodkladného opatrenia, odvolací súd uvádza, že súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP). Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieťa, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje (§ 335 ods. 1 CSP). Zásah do práv a právom chránených záujmov neodkladným opatrením dotknutej strany musí byť primeraný osvedčenému porušeniu alebo ohrozeniu práv a právom chránených záujmov, a takisto musí byť primeraná aj prípadná ujma, ktorá vznikne z neodkladného opatrenia dotknutej strane. V tomto zmysle odvolací súd konštatuje, že v tomto štádiu súdneho konania je pomer zásahu vo vzťahu k nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana kontra zásahu do práv žalovaného 3. a 4. primeraný, a to aj v rovine primeranosti nároku žalobcov (t. j. výške pohľadávky) k predpokladanej ujme spočívajúcej v obmedzenom nakladaní s predmetnými nehnuteľnosťami a práv z výkonu záložného práva. Zásada proporcionality (primeranosti), tak ako ju vyhodnotil súd prvej inštancie v tomto konaní, nepredpokladá, že sa nemôže v procese súdneho konania vyvíjať (zotrvať, či zmeniť), a to až do roviny nerovnováhy medzi obmedzením práv dotknutých subjektov a nároku, ktorým sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana. V takom prípade nastupuje povaha dočasnej ochrany neodkladného opatrenia, ktorá v zmysle vyššie uvedeného (§ 334 a § 335 CSP, prípadne § 338 CSP) oprávňuje dotknuté subjekty domôcť sa nastolenia stavu ekvity návrhom na zrušenie neodkladného opatrenia.

32. Explicitne k námietke žalovaného 3., ohľadom porušenia zásady proporcionality neodkladného opatrenia spočívajúcej v povinnosti žalovaného 3. zdržať sa právnych úkonov, ktorými by došlo k zaťaženiu predmetných nehnuteľností (najmä uzatváranie nájomných zmlúv), odvolací súd dodáva, že neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené (§ 333 CSP). Súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP). Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieťa, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje (§ 335 ods. 1 CSP). V konkrétnosti tohto prípadu relevantným faktorom vyhodnotenia proporcionality pomeru medzi právami a právom chránenými záujmami, ktorým sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana (pohľadávka žalobcov) a zásahu do práv a právom chránených záujmov dotknutého subjektu (právo nakladať s predmetom vlastníctva) je predpokladaná ujma vyjadrená v peniazoch. V tomto zmysle má odvolací súd za preukázanú výšku pohľadávky žalobcov, t. j. suma sumarum (v súhrne nárokov žalobcov 1. až 4.) 173 805,09 eura s príslušenstvom (bod 4.). Kontra tomu, žalovaný 3. namietal predpoklad vzniku ujmy spočívajúcej v obmedzení oprávnenia prenajímať predmetné nehnuteľnosti (strata príjmu v podobe nájomného), k čomu dodal, že je povinný uhrádzať prevádzkové náklady spojené s údržbou nehnuteľností, čo podložil dôkaznými prostriedkami (faktúra č. 221003 zo dňa 09. 01. 2021 a faktúra č. 221005 zo dňa 09. 01. 2021, zmluva o združenej dodávke elektriny č. 9600363208 a zmluva o združenej dodávke plynu č. 9409657944), pričom v tomto smere ekonomickej straty nemal odvolací súd za preukázaný hrubý nepomer k výške nároku žalobcov. Samotný žalovaný 3. vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že „v polyfunkčnom objekte s. č. 12 a v polyfunkčnom objekte s. č. 1603, ktoré sa nachádzajú na F. ulici v M., je osem nebytových priestorov. V čase nariadenia neodkladného opatrenia bolo v polyfunkčnom objekte s. č. 12 a v polyfunkčnom objekte s. č. 1903 prenajatých päť nebytových priestorov a tri nebytové priestory o celkovej výmere 282 m² prenajaté neboli. V dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia, v prípade, ak by Krajským súdom v Nitre nebol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, nebude možné uzatvoriť nájomné zmluvy, a to počas celého trvania tohto súdneho sporu, až do jeho právoplatného skončenia. Žalovaný 3. poukazuje tiež na to, že môže nastať situácia, že žiadny z nebytových priestorov nebude prenajatý, t. j. celý polyfunkčný objekt s. č. 12 a polyfunkčný objekt s. č. 1603“. S poukazom na nesporné tvrdenia žalovaného 3. odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na hodnotu práva, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana (t. j. výška sumárnej pohľadávky) kontra negatívne ekonomicke dopady na ťarchu žalovaného 3., spočívajúc v dočasnom obmedzení jeho vlastníckeho práva, je pozitívny výsledok proporcionality na strane žalobcov. V tomto smere odvolací súd dodáva, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia mal žalovaný 3. zmluvne dojednaný prenájom piatich nebytových priestorov z ôsmich, pričom nepreukázal dôvodnosť aktuálnej straty tohto statusu (uplynutie doby nájmu), čo znižuje intenzitu negatívneho ekonomickeho dopadu tak, ako predkladal žalovaný 3. Ďalej odvolací

súd dodáva, že v zmysle aplikačnej praxe súdov nemožno nariadiť také neodkladné opatrenie, ktorého výrok by ochromil celú podnikateľskú činnosť dotknutého subjektu, napr. aby sa zdržal uzatvárania akýchkoľvek zmlúv a preberania záväzkov, pričom v tejto rovine odvolací súd dodáva, že žalovaný 3. nie je osobou vykonávajúcou podnikateľskú činnosť (podnikateľ), čo sám deklaruje v podanom odvolaní a čo pre súd znamená, že nariadením neodkladného opatrenia nedochádza okrem dočasného zásahu do vlastníckeho práva žalovaného 3. aj k dočasnému zásahu do jeho práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť (čl. 35 ods. 1 Ústavy SR), čo v konečnom dôsledku tiež znižuje argumentáciu žalovaného 3. o neproporcionalite neodkladného opatrenia. V závere, k námietke žalovaného 3., v ktorej argumentuje hypotézou, že do zániku neodkladného opatrenia, t. j. počas celého trvania tohto súdneho sporu, až do jeho právoplatného skončenia, nebude môcť uzatvárať nájomné zmluvy, odvolací súd uvádza, že vyššie uvedené nevyklučuje predpoklad, že sa v procese súdneho konania nemôže výsledok proporcionality vyvíjať (zotrvať, či zmeniť), a to až do roviny nerovnováhy medzi obmedzením práv dotknutého subjektu a práv a právom chránených záujmov (nároku), ktorým sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana. Odvolací súd opakuje, že v takom prípade nastupuje povaha „dočasnej“ ochrany neodkladného opatrenia, ktorá v zmysle vyššie uvedeného (§ 333, § 334 a § 335 CSP, prípadne § 338 CSP) oprávňuje dotknuté subjekty domôcť sa nastolenia stavu ekvity návrhom na zrušenie neodkladného opatrenia. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že dočasný zásah do práv a právom chránených záujmov žalovaného 3. nariadením neodkladného opatrenia, je primeraný k (nárokom), ktorým sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana.

33. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom na skutkový stav, ako ho zistil súd prvej inštancie a charakter tohto konania, nedošlo nariadením neodkladného opatrenia k takému zásahu do práv a právom chránených záujmov žalovaného 3. a 4., ktorý by bol v rozpore so zásadou proporcionality. Ak teda prvoinštančný súd rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia, hoc bez výslovného časového určenia, kedy v takom prípade nastupuje zákonom vymedzený časový úsek trvania neodkladného opatrenia v zmysle § 334, § 335 prípadne § 338 CSP, rozhodol tak zákonom udržateľným spôsobom.

34. V závere odvolací súd konštatuje, že s ďalšími námietkami, resp. argumentmi odvolateľov uvedenými v odvolaní sa nezaoberal, nakoľko pre rozhodnutie v intenciách zabezpečenia práva na spravodlivý súdny proces sa jedná o argumenty, ktoré so zreteľom „in concreto“ nemajú pre spravodlivé rozhodnutie v predmetnej veci rozhodujúci význam. (Mutatis mutandis I. ÚS 110/07, IV. ÚS 296/09, III. ÚS 30/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04, IV. ÚS 358/09, III. ÚS 314/2018).

35. Sumarizujúc vyššie uvedené, odvolací súd mal za to, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a po právnej stránke dostatočne odôvodnené, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).